

Tuần Báo Vô Vi

9 tháng 3 năm 2014

Số 176

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Hướng Tâm
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tu là tự giảm bớt tất cả sở phí ngoại thân, tại sao còn đòi hỏi tiền bạc là sao?
2. Nhân thể điện học là sao?
3. Nguyên lý thanh cao nằm ở đâu?
4. Làm sao mở trí được?
5. Muốn rời khỏi thể xác trước khi chết thì phải làm sao?
6. Muốn hy sinh thì phải làm sao?
7. Duyên gì là duyên trần trước?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 17 tháng 5 năm 1996 1) Hỏi: Tu là tự giảm bớt tất cả sở phí ngoại thân, tại sao còn đòi hỏi tiền bạc là sao? Đáp: Thừa thật sự tu, thì được giảm mọi lệ phí ở bên ngoài, và đổi chiều hướng hướng thượng và giải tỏa uất khí bên trong. Nguyên khí của Trời rất lớn rộng, chẳng tốn hao gì. Kệ: Chẳng còn mê loạn chẳng sân si Cảm thức bình tâm uyển chuyển tùy Duyên đạo duyên đời tu tự tiến Chẳng còn ước vọng chẳng còn suy.	Ngày 18 tháng 5 năm 1996 2) Hỏi: Nhân thể điện học là sao? Đáp: Thừa nhân thể điện học là làm người đã tự quên điễm đã hằng hữu trong thể xác của người trong lúc chào đời. Nhờ điễm mà sống, có điễm mà hoạt động và lớn dần, hòa hợp với vũ trụ quang mà phát triển, từ tâm lẫn thân, ham mê sự sống còn, quên đi có lúc đến lại có lúc phải ra đi, tùy lúc trưởng thành của điễm giới, tế bào của cơ thể phải chịu định luật: sanh trụ hoại diệt mà tiến hóa. Đó gọi là huyền bí, cơ sở tâm linh, diễn tiến tùy theo sự phát triển của tâm thức, mà nhận ra chánh diện, tức là phần hồn. Kệ: Vạn linh chung tiến sanh tồn học Cơ thể bình tâm pháp pháp xuyên Quy hội chơn hồn tâm đạt thức Về nơi thanh tịnh rõ duyên tiền.
Ngày 19 tháng 5 năm 1996 3) Hỏi: Nguyên lý thanh cao nằm ở đâu? Đáp: Thừa nguyên lý thanh cao nằm trên vòm Trời. Hồn đi đến đó, ý tưởng sự thành, muốn đi đến đâu thì sẽ được đi đến đó, hoàn toàn giải nghiệp và chẳng còn khó khăn nữa. Kệ: Ý tưởng sự thành không nặng mưa Cần khôn rút gọn chẳng còn thừa Nơi nơi thanh nhẹ không dao động Tinh thể an vui uyển chuyển vừa.	Ngày 20 tháng 5 năm 1996 4) Hỏi: Làm sao mở trí được? Đáp: Thừa phải siêng năng và trật tự thì mới mở trí được. Người tu thiền thì phải thường xuyên niệm Phật, thì mới có cơ hội khôi phục đại trí được. Kệ: Khai thông phát triển tự tâm mình Trí ý không ngừng xuất phát mình Ý đẹp tâm lành minh thức giác Trời cao mở rộng rõ hành trình.
Ngày 21 tháng 5 năm 1996 5) Hỏi: Muốn rời khỏi thể xác trước khi chết thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn rời khỏi thể xác trước khi chết thì phải dừng mãnh tu thiền đứng đắn theo người đi trước đã đề ra, hướng về thanh tịnh mà thực hành, khôi phục trật tự, tức là có thể xuất khỏi thể xác bất cứ lúc nào, lúc ấy mới thật sự học đạo, càng ngày càng vui và cõi mở. Kệ: Trời người một cảnh chẳng phân hai Khổ luyện tâm tu tự tiến hoài Khai pháp mở tâm không luyến tiếc Bình tâm thực hiện tiến thanh đài.	Ngày 22 tháng 5 năm 1996 6) Hỏi: Muốn hy sinh thì phải làm sao? Đáp: Thừa muôn loài tại mặt đất này đều phải hy sinh, tùy theo trình độ sẵn có mà tiến hóa, tạo hóa đã sắp đặt rõ ràng, là phải ăn để mà sống, phải mài dũa mới đẹp. Sự hy sinh hỗ trợ cho nhau trong chu trình tiến hóa. Kệ: Dây chuyền chuyển giải gần xa độ Nguyên lý hành thông pháp pháp vô Tâm đạo cảnh đời quy một mối Trời ban tâm đẹp nguyện Nam Mô.

Ngày 23 tháng 5 năm 1996

7) **Hỏi:** Duyên gì là duyên trần trước?

Đáp: Thừa duyên trần trước là duyên hòa hợp với dục tính ác ôn, che dấu và ích kỷ, sức hút của sự đòi hỏi rất mạnh.

Kệ:

Trí không khai triển không thông hành

Dục tánh gia tăng khó đạt thanh

Bành trướng tâm tư theo vọng động

Hồn không tiến hóa vía không thanh.

Tân Niên Quý Sửu (tiếp theo)

...

Bạn đạo: (nói không rõ).

Thầy: Đau cái rún thì mình cứ nhớ rằng “*đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu*”, nhiều khi nó nhiệt, cái bàng quang nóng, nó đau. À, mà cái nhiệt đó phải làm gì bạn biết không? Phải uống cái gì cho nó lợi tiểu, ăn cái đồ mát, bởi vì nhiều khi bạn ăn đồ chiên nó mới có trường hợp đau đó, không phải là đau luôn luôn đâu. Có bữa nó phải đau là vì cái bàng quang nước tiểu nó nhiệt thì mình cảm giác đau đó, còn ở đây chúng ta nói “*đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu*” thì đâu có động tới dưới, nhưng mà cái đó là cái bệnh tham ăn, ăn đồ chiên bánh mì rồi nó vậy đó.

Bạn đạo: (nói không rõ).

Thầy: Cái gì? ... Thì luôn luôn nó có liên quan hết chứ, bởi vì lấy gì mà nó có Phật tánh, từ cái động đi tới cái tịnh, có hạ trí mới có thượng trí, có người mới có Tiên Phật, từ cái tối tăm nó mới có sự sáng suốt, từ cái động nó mới tới cái tịnh thì tự nhiên nó phải có liên quan. Khi mà bạn không có tối tăm, bạn đâu khao khát sự sáng suốt. Bạn không có động thì bạn đâu có khao khát sự thanh tịnh, thì sự liên quan đó nó có, khi mà nó thanh tịnh rồi nó phải trở về hóa giải cái hạ trí. Bạn thấy chưa! Người tu cao nhẹ rồi người ta không muốn tới tình dục là người ta được hóa giải, nó phải có liên quan, có hết, cho nên giới nào cũng có, cho nên tôi dặn các bạn tu thiền thấy Phật không cần nghĩ tới. Bạn nghĩ sao trở về với thực chất của các bạn mà thôi, đừng có nghĩ đó bởi giới nào nó cũng có hết. Phật giả, Phật thiệt đủ hết. Affair¹ làm lung tung cả bầu trời thế giới, không có tin ai hết, nhưng mà mình chỉ tin khả năng trở về với mình, trở về với thực chất của mình, vô cùng tận của mình, để hướng về thanh tịnh và đạt tới cái vị tha tối đa. Thấy chưa! Lúc đó các bạn ở trong cái định luật vay trả rõ ràng, mình không còn hoang mang thắc mắc nữa.

Bạn đạo: Thầy nói đến cái thực chất của mình, có phải Phật gọi là cái bản lai diện mục?

Thầy: Bản lai diện mục đó là hào quang không động. Mỗi người là một vị Phật. Mỗi người là một

vị Ngọc Hoàng. Mỗi người là một con thú. Mỗi người là một con ma quỷ, nhưng mà mình hiểu rõ về thực chất thì mình ở mọi trạng thái mình còn động nữa đâu. Cụ sợ ma, cụ động chớ. Cụ sợ Ngọc Hoàng Thượng Đế, cụ động chớ. Cụ sợ Phật, cụ động chớ. Cụ sợ quỷ, cụ động chớ. Cụ là ma quỷ chớ cụ sợ ai nữa. Thấy chưa! Thì không còn động nữa, chúng ta phải ở mọi trạng thái lúc đó chúng ta mới diệt được cái động.

Bạn đạo: Theo ông Tám, một thành viên chấp nhận cái sự việc dễ dàng có phải là thành viên đó thiếu suy nghiệm không?

Thầy: Không phải thiếu suy nghiệm, nó là học chớ không phải thiếu suy nghiệm. Một sự việc gì tới với tôi, tôi phải học để tôi hiểu nó là tôi mới có suy nghiệm. Bạn thấy chưa, cái gì mà đưa tới bạn không hiểu bạn đá nó đi thì bạn mất cơ hội, nhưng mà bạn học đó là bạn tiến hóa. Khi mà bạn học là bạn ở trong suy nghiệm chứ gì nữa, phải không? Còn nhiều khi bạn nói tôi suy nghiệm trước khi tôi làm việc đó, hỏi chứ cái óc của bạn đã tiến tới đại giác chưa mà bạn suy nghiệm trước khi làm việc đó. Bạn đang đi trật trên đường tiến tới chân lý thì bạn phải học, phải dụng phải, bất cứ bài vở nào bạn tiến. Còn bạn tiến tới đại giác thì bạn có quyền suy nghiệm cần thiết hay là không cần thiết. Đó là bạn kiêu ngạo mới được, thấy chưa! Suy nghiệm là kiêu ngạo, mà hiểu rồi mới suy nghiệm, còn không hiểu suy nghiệm là khùng quẩn làm sai thêm. Còn chúng ta chấp nhận học để tiến mới là tốt, phải không? Thì không có cái gì không phải là chân lý, cái gì cũng trong chân lý mà ra, nhưng mà chúng ta chịu học hay là không. Học là hòa đồng, hòa đồng là sáng suốt, sáng suốt là kinh nghiệm, kinh nghiệm là rõ tất cả mọi việc, rồi lúc đó chúng ta mới dùng cái nào là dùng cái đó kêu bằng suy nghiệm. Thấy chưa!

Bạn đạo: Tôi có đọc một bài báo về việc cô giáo dạy mấy em bụi đời. Một bữa nọ thì những trẻ em, nghịch phạm một cái lỗi nào đó, rồi cái người cô dạy bắt tội nó xếp hàng ra rồi răn dạy tội nó. Thì trong lúc răn dạy đó, cái người dạy tự nhiên khóc, rồi một lát tự nhiên đám thiếu niên cũng khóc theo thì theo ông Tám cái cô đó khóc là khóc cái gì? Tại

¹ Affair: Áp phe, việc kinh doanh buôn bán lấy lời.

sao khóc? Đám thiếu niên khóc cái gì? Tại sao khóc?

Thầy: Bởi vì cô đó có một tâm hồn rất cao, khi mà cô nhận lãnh để dạy bụi đời các em. Cô đã thông suốt tình cảm mê muội của các em. Cô phải ở ngay trong tình cảnh của các em trong lúc các em đã sai, cô đem về trường giáo dục nhưng các em còn sai nữa, làm cho cô phải cảm động. Cô giáo huấn về từ bi, lấy cái từ bi của mình để ảnh hưởng các em coi các em còn biết cảm động hay không. Các em có tình thương, các em vẫn có tình thương, cho nên cô khóc, khóc trong đó là để dịu dặt và hóa giải em trong một cách xây dựng, cởi mở, chứ không phải khóc mà đem cho các em tới buồn đau. Khóc để thầy trò sum họp trong chung một tư tưởng và dẫn dắt lẫn nhau. Bởi khi mà mình làm một giáo sư, mình dạy cái lớp đó, mình không ở trong tâm tư của các em học thì mình làm một giáo sư mất thì giờ của xã hội. Mình phải ở thẳng trong tâm tư của các em, mình nói các em nó mới cảm động. Chớ nói tôi đi tới tôi nói oang oang rồi đi về tôi lãnh ít đồng, cái đó vô ích, ở nhà đừng đi dạy học. Phải thông suốt tâm trạng của mọi người mới là một giáo viên dạy học, thì luôn luôn các em nó phải nghe. Còn mình lấy những hành động mà mình đập, mình đánh nó là mình thiếu thông cảm với nó. Mình ở trong mọi trạng thái có thể cứu rồi nó ra khỏi cơn mê muội. Mình làm sao làm cho nó cảm động và nó chung sống với mình. Lúc đó, mình mới là một giáo viên đứng đắn thì cô đó giỏi, cô đó thông minh, cô đó đã học sách nhiều và cô đó đã có kinh nghiệm trong tình thương.

Bạn đạo: Tại sao các em thấy cô khóc thì một lát sau các em khóc theo?

Thầy: Phải khóc bởi vì nó được cảm động rồi, bởi vì cô đưa tâm tư tốt cho các em. Cô nói cô đã vì các em mà tại sao các em như vậy hoài. Cô thấy sự đau khổ, tương lai của các em sẽ đau khổ dồn dập nhiều hơn. Vì đó mà cô cảm động cô khóc thì tự nhiên nó phải cảm động các em, bởi vì cô ở trong tâm tư các em. Thấy chưa! Cho nên cô không lấy hách dịch và quyền hành cô đối xử với các em, chính cô là các em mới là một giáo viên tốt của xã hội.

Bạn đạo: Một lời nói tự chủ là sao ?

Thầy: Tự chủ là mình hiểu mình, mình hiểu sự sai lầm của mình và mình ôn tồn với mọi người kêu bằng lời nói tự chủ. Còn lời nói hách dịch là ta đây. Khác! Bạn thấy không, khi bạn thấy nhiệm vụ, phận sự, và bạn thấy tánh chất của con người và trình độ của con người của bạn thì bạn phải ôn tồn với mọi

người. Bạn tự chủ trong sáng suốt phải không? Còn ta đây không phải tự chủ.

Bạn đạo: Có phải lời nói tự chủ là một lời nói hiểu biết?

Thầy: Hiểu biết sáng suốt mới là tự chủ, cảm động lòng người mới là tự chủ. Chưa cảm động lòng người được không phải tự chủ.

Bạn đạo: Kính thưa ông Tám, ông Tám có nói là phải soi hồn ở độ cao mới sửa chữa được bộ thần kinh là sao?

Thầy: Không phải độ cao nghĩa là soi hồn để cho nó lâu nó ổn định trung ương bộ đầu, thì nhiều lắm 15 phút là đủ rồi, mà cái thì giờ nó tăng như vậy là đủ mỗi lần rồi. 15 phút thì cái bộ đầu trung ương nó nhẹ và xương sống phía sau cần cổ nó cũng nhẹ luôn. Lúc đó cái thần kinh nó càng ngày càng ổn định, nhưng mà sửa đổi thần kinh cũng như là sửa đổi cái số mạng của các bạn nó phải đòi hỏi nhiều thời giờ. Thì mỗi ngày, mỗi lần, mỗi tuần, mỗi tháng các bạn tu rồi các bạn thấy bộ óc thần kinh của các bạn tiến hóa lạ lắm. Hồi trước tôi nói hoài bạn không nghe, bây giờ tôi nói sơ sơ, bạn hiểu là thần kinh bạn mạnh hơn, là tại sự rung động của các bạn nó tương đồng với sự rung động của tôi thì các bạn hiểu và nếu nó mạnh hơn nữa thì nó nắm cái lời nói của tôi nó có thể hóa giải ra những câu có thể cứu người và giúp người được.

Bạn đạo: Thưa ông Tám con mang bao tay con thiền được không? Tại vì con thiền ở ngoài trời muỗi cắn quá. Mang bao tay soi hồn được không?

Thầy: Bao tay (Thầy cười) cũng được nhưng mà nó không có tốt bằng cái điển này nó cảm giao. Bỏ cái mừng, lấy cái mừng che lại.

Bạn đạo: Có mừng thờ không sướng.

Thầy: Bây giờ chúng ta học cái dũng coi thử nó cần coi thử có rét không.

Bạn đạo: Nhưng con muỗi nó cắn như vậy có hại không ông Tám?

Thầy: Cũng có thể có hại cho cơ thể, nhưng nhiều người có điển thì không bị, nhưng những người yếu thì nó có thể bị sốt rét. Thì bây giờ cần thận hơn, vệ sinh đã học rồi thì chúng ta ở trong mừng chúng ta thiền, ở trong mừng nhưng mà tâm ta ở ngoài trời thì cũng vậy đó thôi.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 17/2/1973)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

Thông Báo Ấn Tổng Kinh Sách Và DVD Thiền Ca “Du Hành Đạo Pháp 2014”

Nhân dịp chào mừng đại hội “**Du Hành Đạo Pháp 2014**” và cũng để tưởng niệm ngày ra đi của Đức Thầy kính yêu, Ban Kinh Sách (BKS) cùng với Ban Tổ Chức (BTC) Đại Hội “**Du Hành Đạo Pháp 2014**” sẽ tái bản lại những bộ **DVD Thiền Ca** và bộ tập thư “**Thư Từ Lai Vãng**” của **Đức Thầy** một cách tuần tự như sau:

1. Tập thư “**Thư Từ Lai Vãng**” được ấn hành trong năm 1980
2. Thiền Ca DVD “**Hội Tụ Vinh Quang**”.
3. Thiền Ca DVD “**Dũng Hành**”.
4. Thiền Ca DVD “**Duyên Lành**”.
5. Những bộ “**Thư Từ Lai Vãng**” và **DVD Thiền Ca** còn lại sẽ được BKS tuần tự ấn tổng sau.

Chương trình ấn tổng kinh sách không ngoài mục đích tiếp tay phát triển Vô Vi và nhắc nhở bạn đạo Vô Vi xa gần, cùng nhau thể hiện tấm lòng ghi ơn “**Vay pháp trả pháp**”.

Về số lượng, BKS sẽ ấn tổng theo khả năng tài chánh hiện có và hy vọng những món quà tâm linh cho Đại Hội năm nay sẽ được ra mắt và tiếp nhận một cách trân trọng nhân dịp chào mừng Đại Hội “**Du Hành Đạo Pháp 2014**”.

Anh em trong BKS ước mong bạn đạo gặt hái được nhiều điều chỉ dạy của Đức Thầy sau khi đọc lại những lời nhắc nhở, đong đầy triết lý nhân sinh. Và hy vọng những lời thơ và âm điệu **Thiền Ca** sẽ mang lại niềm vui thanh nhẹ cho mỗi bạn đạo cũng như trở thành một món ăn tinh thần không thể thiếu trong mọi gia đình Vô Vi.

Sau cùng, anh em trong Ban Kinh Sách và BTC “**Du Hành Đạo Pháp**” xin kính trình lên Bề Trên, Đức Tổ Sư và Đức Thầy tất cả mọi phát tâm đóng góp phục vụ bất vụ lợi của toàn thể bạn đạo Vô Vi trên thế giới. Cầu xin cho những chương trình ấn tổng **Kinh Bể Sách** quý báu này sẽ mang lại lợi ích cho những nhân sinh đang đi trên con đường tìm về nguồn cội.

Kính thư,

Ban Kinh Sách

BÁO CÁO TỔNG KẾT

Phòng Nam Y Từ Thiện Đầm Dơi – Cà Mau

Kính gửi:

- Tuần báo Vô Vi.
- Ban đạo TV HTTLCTT Canada,
- Cô Kim Phụng – Bỉ Quốc,
- Chú Tâm – Hoa Kỳ,
- Chú Khổng Văn Dũng – Đoàn Thiện Nguyện TP.HCM,
- Chú Võ Minh Khoa – Canada,
- Chị Mỹ Kim – Canada,
- Cùng quý bạn đạo thân mến.

Sau 3 tháng xây dựng Phòng Nam Y Từ Thiện Tân Đức Huyện Đầm Dơi TP. Cà Mau.

Chúng tôi đã hoàn tất và chọn ngày 28 tháng 2 năm 2014 (*nhằm ngày 29 tháng giêng năm Giáp Ngọ*) để tổng kết với tổng kinh phí được ủng hộ là gần 70 triệu VND.

Đến tham dự buổi khai trương tổng kết gồm có các đại diện của các nhóm bạn đạo Cần Thơ, Hậu Giang, Sóc Trăng, Bạc Liêu và Cà Mau. Các lương y bạn đạo trẻ đã đến phụ giúp khám trị bệnh bằng các môn châm cứu, chích lễ Đông Y và cấp thuốc Nam miễn phí.

Trước ngày khai trương chúng tôi có vận động và được các nhà hảo tâm ủng hộ được 35 phần quà và thuốc Đông Y, Thực Phẩm Chức Năng để phụ giúp thêm cho bà con trong phần chẩn trị khám bệnh.

Đã có hơn 20 bạn đạo trong các nhóm Vô Vi Y Dược tham dự và tất cả đã cùng cảm ơn các mạnh thường quân trợ giúp chúng tôi có điều kiện phát triển Vô Vi qua đường y dược thực hiện đúng như lời đức thầy là thực hiện “Phước Huệ Song Tu”.

Chúng tôi chân thành cảm ơn Tuần Báo Vô Vi và quý bạn đạo đã nhiệt tình hỗ trợ và thông tin nhanh chóng.

Đại diện các bạn Vô Vi Y Dược Cà Mau,

Lương Y : Phạm Thu Loan

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho ông Nguyễn Đình Trọng sinh năm 1948 (*Mậu Tý*), đã từ trần vào lúc 6 giờ chiều ngày 28 tháng 2 năm 2014 (*nhằm ngày 29 tháng giêng năm Giáp Ngọ*), hưởng thọ 66 tuổi, tại khối 14 - thị trấn Quỳ Hợp - Huyện Quỳ Hợp - Tỉnh Nghệ An được siêu thăng tịnh độ.

Kính báo,

Chân thành cảm ơn.

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho ông Tăng Dú là bạn đạo Sóc Trăng sinh năm 1937 (*Đinh Sửu*), đã từ trần vào lúc 3 giờ sáng ngày 3 tháng 3 năm 2014 (*nhằm ngày 3 tháng 3 năm Giáp Ngọ*), hưởng thọ 78 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Cảm ơn quý bạn đạo,

Ban đạo Việt Nam kính báo

Vấn Đạo qua Internet

T/Đ Thông Hải, Dallas - Texas

Chúng con có 1 câu hỏi kính xin Đức Thầy soi sáng cho chúng con.

Hỏi: Làm thế nào để tận dụng được nguyên lý của Trời Đất ? (Theo câu 2 LED 53)

Chúng con thành thật cảm ơn Đức Thầy.

Bạn đạo Dallas

Đáp: Chỉ có ngộ được chơn pháp khứ trước lưu thanh mới tận dụng được nguyên lý của Trời Đất.

T/Đ Thức Tâm, Adelaide - Úc Châu

chị NTS

Hỏi: Thưa Thầy, con muốn làm soi hồn mỗi lần 30 phút, hai lần một ngày, để mau thấy ánh sáng. Như vậy có tốt không ? Cảm ơn Thầy.

Đáp: 15 phút là đủ rồi, không nên làm quá! Nếu làm quá cho đến một thời gian nào sẽ chán rồi không chịu làm nữa, cho nên 15 phút là đầy đủ rồi.

T/Đ Lưu Động Sydney, Úc Châu

Chị HTC

Hỏi: Kính thưa Thầy con có một vấn đề nan giải sau đây xin Thầy giúp con. Nhà con thờ Phật Di Đà và Phật Quan Âm và con thắp hương mỗi ngày. Con có đứa con trai 17 tuổi đang học lớp 12 tại trường Đạo Thiên Chúa và đang theo Đạo (nếu không theo Đạo thì trường không cho học) và đứa con của con có đeo vòng Thánh Giá ở cườm tay. Gia đình con có 2 tôn giáo, con không biết như vậy có chống hay không? Hỏi còn học tiểu học con của con học rất giỏi nhưng khi lên trung học thì không siêng năng học hành mà chỉ thích ăn chơi, đua đòi, ham kiếm tiền, tánh tình rất nóng nảy và hay cãi lời mẹ. Con kính lời cảm ơn Thầy.

Đáp: Tôn giáo nào cũng là tận độ, muốn thờ đức Phật phải chiêm ngưỡng và hiểu rõ Phật là gì, làm sao trở nên Phật. Thờ Chúa thì phải thấy sự thanh nhẹ tận độ của Chúa ban rải từ giờ phút khắc, tâm mới biết xây dựng đức tin vững chắc sau khi liả xác mới có nơi trú ngụ. Còn người sanh ra, nam nhi lớn lên tới tuổi trưởng thành thì phải học dục, từ cái dục đụng chạm mới khai triển về phần trí, đó là luật tự nhiên của quả địa cầu này, tuổi trẻ nào cũng phải

qua đường lối đó! Mà nếu thật tâm tu có pháp, tự giải được thì rút ngắn đường đi và tâm dễ thức và linh khí dồi dào sẽ vững vàng tiến hoá trên đường tâm linh nếu bằng lòng thực hành. Con cái nên hay là hư cũng do Mẹ, người Mẹ chuyên tu, hành đúng, dẫn thân nhịn nhục thì từ trường của Mẹ tốt có thể độ cho con được. Chung quy cũng phải nhịn nhục. Đã lỡ làm Mẹ, làm hiền thê, hiền mẫu phải đứng đắn, thực hành pháp môn đứng đắn! Trong gia đình có nhiều tôn giáo cũng có cái sự hộ độ của Bên Trên nếu chúng ta thành tâm tu thì tôn giáo nào cũng tốt.

Bạn Đạo Thảo Luận.

Hỏi: Kính thưa Thầy, trong Mục Bé Tám (LED Weekly 54) trong khi thảo luận câu hỏi "Thiện Nhơn là sao?" thì bạn đạo có thắc mắc "Chơn Nhơn là sao?" Kính xin Thầy minh giải.

Đáp: Từ Thiện đi tới Chơn, mình ở hiền, chịu dẫn thân tu thì thanh lọc được luồng điện của khối óc mới quy về chơn giác hiểu rõ nguyên năng của định luật hoá hoá sanh sanh mà hành sự.

Thiền Viện Qui Thức - Pháp

chị NTYM

Hỏi: Kính thưa Thầy, tại sao có những ánh sáng khác nhau như: ánh sáng như gương, sáng màu vàng như bóng đèn, trắng như màn voile. Kính xin Thầy minh giải từ đâu có ánh sáng đó?

Đáp: Từ chân động âm dương quy hội ánh sáng.

Hỏi: Kính thưa Thầy, Thầy thường nói nên soi hồn nhiều lần trong đêm, vậy con xin có thắc mắc: con có nên soi hồn 4 lần trong một đêm hay không? Có nghĩa là sau một thời thiền trong đêm, con có nên xả thiền với tất cả các động tác từ vuốt bộ đầu, bóp tay, bóp chân, cho đến chà chân hay chỉ vuốt bộ đầu rồi bắt đầu niệm lại tất cả các câu nguyện hay chỉ niệm Phật 3 lần, rồi bước qua động tác Soi Hồn?

Đáp: Soi hồn tốt nhất là 3 lần trong ngày, chứ không phải 3 lần trong đêm. Khi mà thiền rồi thì thần kinh êm ả có thể dễ ngủ cho nhập định. Tâm hướng thượng dễ ngủ nhập định.

Hỏi: Kính thưa Thầy, trong lúc thiền, khi mỗi đầu gối, con có thể duỗi chân thẳng ra cho đỡ mỏi rồi xếp chân lại, tiếp tục thiền tiếp?

Đáp: Được, không sao hết, ý lực dồi dào thì giải quyết được tàng số điền quang của khối óc thăng hoa đi lên.

Hỏi: Kính thưa Thầy, khi bắt đầu thiền, con ngồi trong tư thế xếp bằng, 2 chân xếp lại, 1 chân trên, 1 chân dưới, sau khi thiền xong, con nhận thấy 2 chân con tuột ra cách xa nhau. Kính xin Thầy chỉ dạy cho con phải làm cách nào để giữ cho 2 chân vẫn xếp bằng? Và như thế có ảnh hưởng gì đến luồng điện của con hay không?

Đáp: Vấn đề hằng ngày ăn uống có trước, có thanh thì thứ nhất phải kiểm soát vấn đề ăn uống. Thứ nhì Pháp Luân Thường Chuyển phải đầy đủ, thông đóc mạch thì không có bị duỗi chân. Duỗi chân là còn giải đãi, bên trong chưa thông. Cho nên cương quyết thực hành hướng thượng đi lên thì chân chỉ rút vào chứ không đưa ra, luồng điện còn hướng hạ thì chân nó duỗi ra. Luồng điện bộ đầu thông suốt hút đi lên thì không có duỗi chân đi ra.

Bạn đạo J

Hỏi: Thưa Thầy, có người lơ soi hôn một hoặc hai phút quá 15 phút, kính xin Thầy minh giải có hại hay không? Nếu có hại thì như thế nào?

Đáp: Không sao!

Hỏi: Kính thưa Thầy, con có những thắc mắc cá nhân về hành pháp, con có nên đặt câu hỏi trên internet để cho tất cả các bạn cùng học hỏi hay nên đặt câu hỏi riêng với Thầy?

Đáp: Rất quý, hãy đặt câu hỏi trên Internet.

Anh DS

Hỏi: Kính thưa Thầy, làm sao để soi hôn cho đúng 15 phút mà không cần phải mở mắt nhìn đồng hồ hoặc để minuterie để tránh làm phiền người khác trong những buổi chung thiền. Kính xin Thầy chỉ dạy?

Đáp: Đó là một cái tập quán mà thôi, nay một chút mai một chút thì mình biết chừng nào đúng giờ, chừng nào buông tay xuống, hay là ta để cái miniterie cũng tốt, tới giờ nó kêu reng thì chúng ta ngưng cũng được nhưng mà rồi thành một tập quán, không cần cái gì hết trong thanh tịnh tự thức, tự hiểu đúng giờ giấc.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI TỪ KANSAS CITY

Ngày 24 tháng 6 năm 1996

Đạo hữu Kiều Hoà,

Thành thật cảm tạ đạo hữu đã gởi biếu LED Weekly đều đều, khiến chúng tôi được trau dồi tu học và giúp đỡ các anh em chưa có cơ duyên gặp pháp nhưng rất thành tâm tu sửa để hoàn thiện. Tôi xin được phép đóng góp phần ít ỏi để cầu mong VôViLED sẽ đến tay nhiều bạn đạo. Cầu xin ơn trên ban cho tất cả quý đạo hữu có đầy đủ sức khỏe để tinh tấn tu học. Nếu đạo hữu có nhiều cơ duyên gặp Thầy, xin cho tôi kính gởi lời tạ tội đến Thầy. Bởi hơn 22 năm tu học mà vẫn chưa sửa hết tất cả thói hư tật xấu đã thâm thập từ muôn kiếp. Nay đã gặp chánh pháp nhưng còn thiếu dũng nên không tiến được bao nhiêu. Thất bại, chậm tiến là do mình. Biết là một việc nhưng hành cho đúng là việc quan trọng hơn.

*Thân chào đạo hữu,
TQC*

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

C con,
Thầy đã nhận được tin con qua chị Hoà đã cho biết lời thăm hỏi của con, Thầy rất cảm ơn! Đối với việc hành pháp là chúng ta đã nắm được Pháp, lược được Pháp, phải thực hành đứng đắn và siêng năng thì pháp lực mới càng ngày càng mạnh mới giải được nghiệp lực. Phạm rồi tái phạm đó là nghiệp lực từ nhiều kiếp rồi mà hành pháp đứng đắn pháp lực càng ngày càng mạnh thì sẽ giải được tất cả những nghiệp lực ẩn tàng trong khối óc thần kinh của chúng ta. Thiên, Địa, Nhân - con là người đại diện Trời Đất, biết thân xác thì phải biết nguyên lai nguồn gốc của mình mà tiến. Dày công tu đi, con có duyên lành được nhận LED Weekly hằng tuần khai triển tâm điển cho bạn đạo, con nắm đó mà thực hành, giữ Pháp mà hành sự, không nên lo chuyện bên ngoài nữa thì pháp lực sẽ mạnh. Khi mà pháp lực mạnh thì không còn rước nghiệp vào tâm nữa,

trước khí sẽ tan biến. Mỗi ngày con cố gắng Soi Hồn vài ba lần để cho khí tinh trụ trên bộ óc hoà hợp với tinh ba của vũ trụ, lúc đó chúng ta ngồi thiền được nhiều giờ, khỏe mạnh, trẻ trung, bớt khổ trong nội tâm. Chúc con vui tiến!

LƯƠNG SĨ HẰNG

THƯ GỎI THẦY TÁM TỪ MISSISSAUGA

Ngày 20 tháng 6 năm 1996

Kính thưa đức Thầy,

Con là LMS, con kính xin vãn an đức Thầy và xin đánh lễ đức Thầy trong tâm. Sau đây con kính trình đức Thầy một hiện tượng mới lạ mà con đã và đang thấy trong khi thiền và xin đức Thầy minh giải cho con được hiểu để yên tâm hành thiền. Hiện tượng như sau:

Từ ngày đức Thầy cho con bài thơ họa lại theo bài thơ Đường Về Xứ Phật. Con thức tâm phải tinh tấn tu hành thêm nữa. Nên tự động xuống tóc và tăng giờ thiền lên. Hiện nay con thiền 10 tiếng đồng hồ trong ngày chia ra sáng, xế trưa và khuya.

Từ hơn nửa tháng nay, buổi thiền sáng và xế trưa khi ngồi từ 3 tiếng trở lên con thấy những cảnh tượng như khắc trên nền trắng màu thạch cao. Những hình ảnh của các võ tướng ngồi trên lưng chiến mã hằng hà sa số, ngoài ra còn có rồng và chim phượng và nhiều loại chim khác. Những cảnh này xoay tốc độ từ chậm đến nhanh và từ trái sang phải. Ánh sáng không rõ lắm nên khó ghi nhận ra đây là cảnh giới nào. Đôi khi muốn nhìn rõ hơn con phải dùng Pháp Luân Thường Chuyển để trợ lực hoặc nhìn xuống chữ DI để tiếp ánh sáng. Tuy nhiên cũng không được rõ ràng cho lắm.

Kính xin đức Thầy cho con biết:

- 1) - Những cảnh này là những cảnh từ đâu tới ?
- 2) - Có nên tiếp tục xem hay là gác qua một bên ?
- 3) - Tại sao ban ngày thấy cảnh này mà ban đêm không thấy ?

4) - Trong khi thấy những cảnh này người vẫn tỉnh táo như thường, trong tương lai sẽ tiến triển thêm gì nữa ?

Kính đội ơn Thầy và kính chúc đức Thầy tâm thân thường lạc.

Kính bái,

LMS

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

1) - Đó là do công phu khai thông bên trong và tự thấy những chuyện tiền kiếp đã ghi nhận trong thân kinh khối óc và cứ như vậy mà hành sự, thì càng ngày càng thanh tịnh và càng rõ rệt. Không phải chuyện chúng ta thấy là cần thiết mà chuyện biết mình và hiểu mình là cần thiết, cho nên nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật hỗ trợ cho mọi người tự tu, tự hiểu, tự thức và tự tiến thì mới giải được cái nghiệp của tiền kiếp. Tiền kiếp đã hành nhiều sự hơn thua bây giờ trở về phát triển, học từ bi và thực hiện từ bi, tức là cảnh là ta, ta là cảnh không màng thiết nhìn bất cứ một cái gì. Ở đời chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai, khi tham thiền thấy cảnh ta không cần phải lưu ý, chỉ lưu ý sự thanh tịnh thì từ từ nó sẽ sáng và rõ rệt. Ví dụ như ở đời chúng ta thấy một việc gì tâm chúng ta thanh tịnh nhìn, thì càng nhìn

càng hiểu càng rõ sự việc nó đi về đâu, do sự thanh tịnh hiểu biết tất cả.

2) - Gác qua một bên, tiếp tục thanh tịnh là cần thiết, không cần xem bên ngoài, nếu xem bên ngoài thét rồi còi bên kia cũng có thể dẫn sai chúng ta. Phương pháp của chúng ta là tự thức phát triển: ta là cảnh, cảnh là ta, đâu cần tha thiết cảnh làm gì !

3) - Cái chuyện đó là tùy sự tiến triển trong nội thức của chính mình kêu là Khoa Học Huyền Bí, qua từ giai đoạn một, đến toàn diện thì chúng ta chỉ có an nhiên tự tại toạ thiền trong thanh nhẹ, Chư Phật đã để lại rất rõ ràng, người nắn hình đất cũng toạ thiền an nhiên tự tại. Nhìn đó mà hành sự thì không có những rối ren thắc mắc nữa.

4) - Tiến triển về sự thanh tịnh của chính mình kêu bằng tiến, càng thanh tịnh, càng sáng suốt, càng thanh tịnh càng minh bạch việc đến và đi, hết sự lo âu. Lúc đó muốn lo cũng không lo được, làm việc - việc làm nhiều bao nhiêu cũng như không có làm, nói bao nhiêu cũng như không có nói, lúc nào cũng nuôi dưỡng thiền giác trong nội tâm, đi cũng thiền, đứng cũng thiền, nằm cũng thiền, nói năng cũng thiền, không còn bận tâm nữa thì mới thật sự là người tu Vô Vi.

LƯƠNG SĨ HẰNG

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 30 tháng 2 năm 1980
MẤU ÁI 8

Xét xem con trẻ xôn xao
Mẹ lo chuyển hóa ra vào giúp con
Hành trình đã sẵn đường mòn
Chờ con thực hiện sống còn đến nơi.

Chớ xem ngoại cảnh mà lầm
Trong con có sẵn thậm thâm diệu hòa
Điểm thanh thực hiện chơn đà
Hòa cùng vũ trụ chuyển qua muôn tình.

Mẹ răn mẹ dạy nhớ ghi
Đời con phải học thân thì mới an
Cần khôn vũ trụ luận bàn
Chờ con tiến hóa mở màn tình thương.

Thế gian học hỏi thấy sai
Học hoài không hết học hoài không ngưng
Hồn con cũng chẳng được dừng
Hành trình tiến hóa mỗi từng mỗi thanh.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Hai Mươi Lăm (tiếp theo)

ĐẠO ĐỘNG ĐÀO NGUYÊN VÙNG NÚI CỬU TIÊN

HỒI ĐẠO ĐẠI TIÊN QUẢNG THÀNH TỬ

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

...
Ở trên đời này không có chuyện Quan Thánh bảo vệ người phạm, không có vụ đó! Bây giờ ngon hiện ra cho tôi thấy. Thiệt, nhà tôi ở có cái vách tường này dòm thấy hiện ra cái áo của Quan Thánh, cái áo xanh, cho thấy sau lưng chớ không cho thấy trước mặt. Thấy sau lưng rõ rệt như ban ngày. Tôi nhìn một hồi tôi thấy cái hình của tôi khắp chỗ nào cũng dán hình của tôi, khắp năm châu đều có hình của tôi hết. Cái hình mặc quần cụt mà ngồi thiền đó, rồi bây giờ cái hình đó chạy khắp năm châu, chỗ nào cũng dán hình của tôi hết. Tôi nói bây giờ tôi tin nhưng mà ông nói chuyện với tôi, ngồi đối diện với tôi không được là tôi tin phân nửa thôi, tin sau lưng thôi (*cười...*), tin sau lưng thôi! Thì cái hình của tôi, không tin, vì hồi đó tôi chưa có chụp. Sau tôi đi du lịch, tôi đi Pháp, ngồi ở chỗ vườn bông, ông Liêm bắt tôi chụp hình, bắt tôi cởi áo hết luôn cả áo blouson, trời lạnh bắt cởi hết áo ngồi chụp hình, bây giờ mới có cái hình đó. Rồi từ cái hình đó gởi đi cùng hết, lúc đó tôi mới thấy: À, ông Quan Thánh nói đúng. Có chuyện gì thì ông cũng tới, cũng có sự hiện diện của ông giúp đỡ. Rồi có một đêm, cái hồn cũ đi rồi, cái hồn mới tới, nghiêm chỉnh đứng trước cái hình Quan Thánh nói tên gì, một ngàn... sanh năm mấy, mấy giờ, nói đàng hoàng. “Từ rày về sau con sẽ gặp minh sư còn sống”. Tôi gặp ông Tư đó! “Rồi con sẽ đi bất cứ nơi nào ở trần gian, và con sẽ hưởng tất cả những gì ở trần gian, thầy sẽ giúp con đầy đủ”. Tôi cũng không tin cái vụ đó, mà thấy bắt tôi đứng một cách không cục cựa, ngay ngắn. Rồi

trở lại ngôi đó, thấy cái nhà lạ quá, ai cũng lạ hết, không có người nào tôi biết hết. Sau khi cái vía mới giới thiệu, người này là vợ Lương Sĩ Hằng đó, tên gì, bao nhiêu tuổi, xứ nó ở đâu, nói hết trội. Rồi bà này bà gì, nó giới thiệu hết rồi mình mới biết. Ra giới thiệu xi-nê, xú mại, há cảo. Ăn cũng phải dạy nữa, phải dạy nữa, không biết ăn. Rồi từ đó mà nói chuyện đạo, lâu lâu rồi tu thôi! Tôi học, tôi kiếm ông Tư, đi tu. Kiếm ông Tư một cách lạ mà nói ông thầy còn sống, mà mình đâu có biết ông ở đường nào. Bữa đó gặp thằng bạn, từ nhỏ tới lớn nó chơi với tôi thấy mặt mày nó tươi đẹp. Hồi trước đó tôi chưa tu nhưng mà lúc nào tâm cũng nghĩ tới chuyện tu không. Tôi nói: Phải làm sao mình tu được mặt mày xán lạn như vậy tao mới tu. Mà tôi ghét người tu lắm, chơi thì được chớ người tu là không chịu (*cười...*). Tôi hỏi: “Mày tu với thằng nào vậy, nói thằng thầy đó nghe coi”. Nó nói: “Không được kêu bằng thằng thầy (*cười...*), ông nghe rồi là chết anh không phải giỡn đâu nghe”. Tôi nói: “Chùng nào mày giới thiệu tao, tao mới hết kêu nó bằng thằng thầy, vì tao thấy mấy thằng dạy tu xạo quá, không có thằng nào đàng hoàng. Kêu thằng thầy đó, mày kêu nó giết tao đi, tao cũng muốn chết vì tao kêu Quan Thánh giết tao mà giết không được!”. Thằng kia nói: “Thôi thôi tôi lạy ông, tôi lạy ông, bây giờ tôi sẽ dẫn ông đi đây nè!”. Rồi từ đó tôi gặp ông Tư, ông Tư nói chuyện ba tiếng đồng hồ, tôi không biết ông nói cái gì, ông nói tiếng Việt Nam mà không biết, ông nói trời trăng biển, ông nói tiền kiếp này, ông nói: “Bạn hồi nhỏ, bạn mặc đồ con gái hen?”. Thiệt! Hồi nhỏ má cho bạn đồ con gái không hà,

bạn đồ có gái, vì trắng quá, bạn đồ con gái, mấy người làm ẩm ra chơi người ta cho bánh trái ăn, tôi cũng không nói đúng hay là không. Ông nói: “Hồi nhỏ bạn đồ con gái”. Tôi cũng làm thinh không nói, không biết thằng cha này có nói xạo mà ông nói bắt cứ cái gì tôi cũng không xác nhận là đúng. Cái tánh tôi kì, tôi học là tôi để đó thôi. Mà ông nói về thiên cơ chuyện này chuyện nọ thì tới bây giờ là nó ra hết, nó rõ ràng nhưng mà lúc đó tôi không bao giờ tin. Học đạo là phải vậy, mình ghi giữ mà mình không bỏ, mà mình đừng vội tin, đừng có vội tin ra miệng. Không tin thì mới tiến được, còn nếu mà nói tầm bậy tầm bạ mang cái khẩu nghiệp. Hồi đó tôi chưa có tu đạo nào mà tôi còn biết khôn cái điều đó. Tôi chỉ nghe thôi, ông đạo nào nói hay tôi cũng chỉ nghe tôi không có nói bởi vì hồi đó tôi thường chơi với người lớn tôi ít có chơi với người nhỏ. Người lớn người ta sẽ nói những kinh nghiệm của họ cho mình để học, cái nào hay mình giữ, cái nào dở mình bỏ, thành ra học nhanh lắm. Bạn tôi toàn là ông già không, tuổi trẻ trẻ không có. Hồi đó tôi trẻ mà tôi chơi với người sáu mươi mấy, bảy mươi tuổi không. Mấy ông nói kinh nghiệm, lường gạt người ta hay lắm, mình biết cái xấu mình không làm, mà cái tốt cái đạo đức tôi có, mình học của ông. Cho nên các bạn tu chơi một người bạn là tôi được đọc một cuốn

sách, phải không? Cái hay thì tôi giữ, cái dở tôi bỏ mà tôi không có nói xấu người ta, cấm thị phi. Đàn bà ở nhà hay nói cho chồng nghe chuyện này chuyện nọ, đừng thêm nghe, bỏ đi. Tiếng thị phi nói bậy bạ, gặp trực tiếp nó hay hơn. Đừng có nghe thị phi, ai nói gì nói tôi không bao giờ nghe, tôi gặp trực tiếp tôi nói chuyện. Cho nên mình muốn tu đang hoàng mình phải vậy, phải dẹp thị phi qua một bên. Cái gì trực tiếp, mình làm mình chịu, thẳng thắn như vậy thì nó mới dễ tiến, chớ đừng nghe lời người này giận người kia, cái đó không nên, cái đó hư, không khéo. Đừng nghe lời ông kia nói: “Thôi đừng chơi với cái đám đó nữa!” Không! Tôi phải đi, tôi tìm, tôi có khối óc sáng suốt, tôi phải tìm ra sự việc đó, đừng có nghe rồi theo một phe rồi phá người ta. Cái đó không tốt. Tôi làm theo khối óc của mình, sự linh động của mình khác hơn cái người đề nghị. Tại sao mình nghe họ làm chi? Mình bị lường gạt là hư khối óc của mình, họ đâu có đền! Đừng có dại dột mà nghe lời người nào hết, phải sử dụng cái sáng suốt của mình mình chánh, đang hoàng. Đừng nói thằng đó ăn bánh rồi nghe theo, cái đó là bánh giả rồi chết á! Mình cứ đi tới ăn bánh đi, trước khi chết tôi biết cái tội của tôi, người ta thông cảm nhiều khi cái miệng nói bậy.

(còn tiếp)

